

عنوان مقاله:

واکاوی معیارهای شناخت احادیث جعلی از منظر علامه امینی در الغدير

محل انتشار:

پژوهش نامه علوم حدیث تطبیقی، دوره 8، شماره 15 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

روح الله محمدی - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم (رئیس دانشکده علوم قرآنی شاهرود)

خلاصه مقاله:

روایات معصومان(ع) از منابع مهم فهم دین است که متأسفانه برخی از آنها در طول تاریخ از سوی دشمنان و نیز دوستان ناآگاه مورد تحریف قرار گرفته و دانشمندان و حدیث پژوهان شیعه و سنی، به منظور جلوگیری از اشاعه دروغ و خرافه در مجموعه های حدیثی به بررسی و شناسایی احادیث موضوع پرداخته و راه های شناخت و مصادیق آن را بیان کرده اند. از جمله دانشمندانی که در این عرصه تلاش نموده، علامه امینی است که حدود ۲۰۰ صفحه از جلد پنجم کتاب گرانسنگ الغدير را به این موضوع اختصاص داده است. این نوشتار به روش تحلیل محتوا و با استفاده از منابع کتابخانه ای، به معیارهای وضع شناسی از نظرگاه علامه امینی در سه بخش معیارهای مصدری، سند و محتوایی می پردازد. براین اساس، از مهمترین معیارهای ساختگی بودن حدیث در حوزه مصدری، اخذ حدیث از آثار وضاعین، اخذ حدیث از قصاص و عدم نقل حدیث در کتب معتبر است و در حوزه سندی، جعلی بودن اصل سند، محرف و مصحف بودن راوی، شهرت داشتن راوی به فسق، وضع، جعل و کذب، نقل مناکیر و غرائب، مجهول بودن راوی از مهمترین معیارهای شناخت حدیث جعلی است و مخالفت محتوای حدیث با آیات قرآن، سنت، تاریخ قطعی، موازین عقل، واقعیات خارجی، نظر مشهور، مسلمات مذهب و تعارض محتوای حدیث با دیدگاه راوی، از مهمترین معیارهای محتوایی در شناخت احادیث ساختگی، به شمار می روند.

کلمات کلیدی:

حدیث موضوع، جعل حدیث، نقد الحدیث، معیارهای وضع حدیث، علامه امینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1399011>

